

[Udenrigsministeren.]

kansk Enhed. Samtidig beklagede jeg, at udenforstående landes våbenleverancer efter vor opfattelse har vanskeliggjort bestræbelserne for at opnå en politisk løsning.

Nigeriakonflikten er imidlertid langtfra det eneste problem, der hjemsøger det afrikanske kontinent med de mange nye stater.

Siden Sydrhodesias ensidige uafhængighedserklæring i november 1965 har dette ulovlige styres eksistens udgjort et alvorligt problem. Som bekendt har sikkerhedsrådet i maj i år vedtaget en enstemmig beslutning om at gennemføre næsten altomfattende økonomiske sanktioner mod Sydrhodesia. Danmark har for sit vedkommende efterlevet sikkerhedsrådets bindende beslutninger og har senest gennemført en række herhenhørende forholdsregler ved en anordning af 18. september i år.

Der er i de seneste uger sket en ny udvikling i forholdet mellem Storbritannien og Sydrhodesia, idet der har fundet drøftelser sted mellem premierminister Wilson og mr. Ian Smith. Samtidig fortsætter forhandlingerne i FN, og vi vil her i overensstemmelse med vor hidtidige politik være villige til at støtte alle bestræbelser for at opnå forhandlingsløsninger, der sigter på og bygger på principperne om selvbestemmelsesret og racelighed.

Jeg skal videre gøre nogle bemærkninger om Namibia, det tidligere Sydvestafrika, og apartheidpolitikken i Den sydafrikanske Republik.

For så vidt angår Namibiaspørgsmålet, stemte Danmark i 1966 under FNs 21. generalforsamling for den næsten enstemmige resolution, hvorved der blev truffet beslutning om, at det af Sydafrika udøvede mandat over Sydvestafrika var bragt til afslutning. Vi står fra dansk side fortsat fast på denne resolution og anerkender Namibias befolknings ret til selvbestemmelse og uafhængighed. Samtidig må vi imidlertid med beklagelse konstatere, ikke blot at Sydafrika hidtil har stillet sig fuldstændig afvisende over for en efterlevelse af resolutionen, men også at det ikke under FNs videre bestræbelser for at udmønte resolutionens generelle principper i konkrete og praktiske bestemmelser har været muligt at opretholde den enighed og solidaritet, som efter dansk opfattelse er en nødvendig

forudsætning for at kunne udøve det nødvendige pres på Sydafrika.

Også for så vidt angår Sydafrikas oprørende og uværdige apartheidpolitik, må det med beklagelse konstateres, at de af FN igennem de seneste år vedtagne fordømmende resolutioner ikke har ført til det tilsigtede resultat — igen på grund af manglende enighed og tilslutning. Danmarks holdning til apartheidpolitikken og vore bestræbelser for at få den afskaffet er velkendte, og regeringen viderefører denne politik. Det står klart, at der ikke vil kunne opnås nogen virkelig løsning på spørgsmålene i det sydlige Afrika uden en fuldstændig omlægning af Sydafrikas politik.

Under åbningsdebatten den 4. oktober 1968 blev jeg anmodet om en redegørelse vedrørende det dagen før stedfundne militære kup i Peru. Fra en enkelt side blev der brugt voldsomme ord; Sovjetunionens overgreb på Tjjetoslovakiet blev sammenlignet med kuppet i Peru, og USA blev anklaget for at have kvalt Perus regering. Jeg benytter denne lejlighed til kort at oplyse, at der intet som helst foreligger om, at USA skulle have stået bag kuppet, tværtimod. En af de første ting, den nye regering foretog sig, var at nationalisere det amerikanske International Petroleum Company's interesser i Peru i strid med en af den tidligere regering indgået aftale med det amerikanske selskab. USA suspenderede omgående sine diplomatiske forbindelser med Peru og har først for få dage siden som en af de sidste stater anerkendt det nye styre. Også Danmark har sammen med hovedparten af de latinamerikanske og vesteuropæiske lande anerkendt den nye regering.

Der har i mange år været en vidtgående enighed om dansk udenrigspolitik og sikkerhedspolitik. De mål, som partierne — jeg tænker især på de fire største partier her i tinget — satte sig, var så lidet forskellige, især hvad angår den europæiske politik og sikkerhedspolitikken, at man følte disse anliggender som et fælles ansvar, og når Danmark talte og handlede i en udenrigspolitisk sammenhæng, stod der en helt overvejende del af folketinget bag det. Sådan bør det også være i et land, hvor modsætningerne imellem befolkningsgruppernes vilkår er så forholdsvis små som i vort land, og hvor der hverken er racemæssige, religiøse